

Tema

Universitetspædagogikum

Årgang 13 nr. 25 / 2018

Titel

Leder: Et fællesskab fylder 25

Forfattere

Kim J. Herrmann

Sidetal

1-2

Udgivet af

Dansk Universitetspædagogisk Netværk, DUN

URL

› <http://dun-net.dk/>

**Betingelser for
brug af denne
artikel**

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives ift. ovenstående bibliografiske oplysninger.

© Copyright

DUT og artiklens forfatter

Et fællesskab fylder 25

Kim J. Herrmann, ansvarshavende redaktør

Leder

Med dette nummer af Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift (DUT) fejrer vi en slags sølvbryllup. Godt nok fejrer vi ikke 25 år. Vi fejrer 25 numre. Og vi fejrer heller ikke et ægteskab. Vi fejrer et fællesskab.

Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift blev oprettet på initiativ af Dansk Universitetspædagogisk Netværk (DUN), og det første nummer af tidsskriftet udkom i 2006. Nummeret talte otte artikler og en leder, og i lederen hed det:

”Det danske universitetsmiljø har således nu fået et tidsskrift, der fokuserer på undervisning og læring ved danske videregående uddannelser. Målet er, at Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift kan blive forum for udveksling af universitetspædagogisk forskning, information, refleksion, kritik og inspiration og for udveksling af universitetspædagogiske erfaringer og holdninger. Det er målet, at denne udveksling både vil ske mellem undervisere indbyrdes og mellem undervisere og ledere, så tidsskriftet kan bidrage til en bred, skriftlig, tværinstitutionel universitetspædagogisk offentlighed i Danmark.”

Siden da har Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift været medie for 208 artikler og i tillæg hertil talrige boganmeldelser, ledere og debatindlæg. Med DUT nummer 25 lægger vi yderligere 12 artikler til.

Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift afspejler og er talerør for et fællesskab, et *community*, en praksis. Eller måske er det mere korrekt at sige, at tidsskriftet er mødested for en lang række fællesskaber og praksisser, for tidsskriftets læser- og forfatterkare spænder bredt hvad angår fagdiscipliner (fra humaniora til naturvidenskab), metoder (fra systematiske reviews til kvalitative analyser), problemfelter (fra kollektiv vejledning til kooperativ læring), og nationaliteter (fra Danmark og til Skotland).

Det, der binder disse fællesskaber sammen, er interessen for og kærligheden til uddannelse og læring på de videregående uddannelser. Ikke mindst derfor glædes vi i redaktionen gang på gang over, at forfatterne udgøres af undervisere, rektorer, studieledere, uddannelsesudviklere, administrative medarbejde, vejledere og – ikke mindst – studerende.

Der er i tiden en tendens til at tegne stereotyper. Én stereotyp er den studerende, som ikke gider læse, som ikke er lige så dygtig som i de gode gamle dage før masseuniversitetet, som betragter uddannelse som et middel og ikke et mål, som ikke er robust nok til vilkårene på universitetet og derfor hele tiden efterspørger hjælp og støtte. En anden stereotyp er underviseren, som i virkeligheden kun gider at forske, som egentlig ikke bryder sig særlig meget om sine studerende, som ikke har tid til at

udvikle sin undervisning og da slet ikke til at skrive universitetspædagogiske artikler og dele sine erfaringer.

Sådanne stereotyper er gift for uddannelse og læring, fordi de umuliggør det vigtige samarbejde mellem studerende og undervisere. For også uddannelse beror på et fællesskab. Ikke mindst derfor er der brug for et Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift. Eller en universitetspædagogisk 'offentlighed' som der blev udtrykt i lederen citeret ovenfor. Der er brug for at vi igen lærer både de studerende og underviserne at kende, og at studerende og undervisere lærer hinanden at kende.

For skulle jeg nævne én ting, som jeg i årenes løb har lært af at læse artiklerne i Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift, så er det dette. At studerende er forskellige, og at de handler meningsfuldt i forhold til læringssituationen, sådan som de oplever den. Og lige så underviserne, der også er forskellige, men ligeledes handler meningsfuldt i forhold til undervisningssituationen, sådan som de oplever den. Og at det interessante ikke er, hvem der bærer skylden for, at uddannelse lykkes eller mislykkes. At det interessante er at *forstå*, under hvilke omstændigheder uddannelse lykkes.

Artiklerne i Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift bidrager til netop dette. At forstå samspillet mellem undervisere og studerende og omstændighederne under hvilke uddannelse lykkes.

God læselyst.